

guessim Montjuich, Alcalá del Valle, Infiesto, Bi'bao, etc., etc.

Y es espectáculo també el que l'altre dia vaig llegir en un diari de la ciutat; vareig trovar lo següent:

«En vista de que el obrero Font nals había organizado varias patrullas de obreros y obreras sin trabajo, lanzándolas por esas calles á pedir limosna al transeunte, el presidente interino de la Diputación provincial, señor Roqué, ha llamado al organizador de esas vergonzosas manifestaciones, participándole que hoy se personaría en el local denominado Tres Clases de Vapor un delegado de la Diputación para repartir bonos á los obreros sin trabajo inscritos en las listas confeccionadas por los respectivos alcaldes de barrio y remitidas al Gobierno civil. A cada periódico se remitirán 25 bonos para que los repartan entre obreros sin trabajo.

¡Caramba de obrero Font-fanals!

¡Eh! si volen dir obrer.

Els hi deu haver pres la mida de obreros sin trabajo, fins á ferlos anar pels carrers de la ciutat á demanar lo que, després de molts anys de gastarse humilment sas forsas y sa suhor, els egoistas els hi han usurpat; pero els hi está molt be, per tontós, humils y deixats.

¡Vaja, moltes gracias, se-se-senyor Fontanals!

Y en acabat no diguis que ro estás be ab la burgesia.

F. G.

Granollers y Agost de 1904.

Riquesa y miseria

Actualment a través un periodo històric que ofereix els contrastes més estranys y dolorosos:

Baix el punt de vista material, la riquesa de la humanitat es immensa. La ciencia, el desenrotll de la mecànica, la facilitat continuament creixent de las comunicacions, acumulant y fent circular no sols lo necessari sino hasta lo superfluo. Las grans ciutats del mon, están plenas en gran escala d'habitacions confortables, además dels sumptuosos palaus, de mobles, vestits, comestibles, en una paraula, de productes de tota mena y no obstant, en aqueixas mateixas ciutats hi ha mols sers humans sense habitació, allí ahont poder descansar després d'una jornada que medía entre nou y tretze horas, sense pa, condemnats inexorablement, per falta d'un burgés que'ls hi llegui sas forsas musculars ó intellectuals, á morir-se de fam en un olvidat recó, ó á realisar un acte de conservació individual, com el robar, calificat de delict.

Desde el punt de vista intelectual y moral succeheix absolutamet lo mateix. La ciencia ha realisat, digan lo que vulgan clericals y reaccionaris, veaderos passos de g gant. S'ha arribat á disciplinar, á dominar totas las forsas naturals conegudas: la llum, la electricitat, el sonido, el calor; á dominar l'aigua y el vapor; á reconstituir la historia del globo des de milers y milers d'anys enrera: la filosofia, actualment basada en la observació, la literatura y las arts han alcansat un desenrotll may somiat per las generacions passadas.

Y no obstant y aixó, del mateix modo que existeixen desventurats privats de pa, existeixen infelissos sense il·lustració. En aquesta humanitat orgullosa de sí mateixa y que's dona tó de civilisada, descubrim per tot arreu la tiranía ó la astucia sembradora del odi.

El marit es proclama duenyo y senyor de sa esposa, el pare propietari dels seus fills, l'Estat burgés propietari dels ciutadans. La major part del immens treball dels pobles está destinat, baix forma d'impostos, á mantenir una burocracia insolent y devoradora, un clero embrutit y embrutidor y un exèrcit sempre disposat á fusellar als descontents que gosin á manifestar sas ideas y á proclamar el dret de viure.

La miseria material y moral de las masas es avuy més escandalosa é intolerable que en las épocas barbres, en las cuales els hi faltava tot.

La humanitat abunda en riquesas y encare abunda més en medis per poder augmentarlas. Existeix una minoria conscient y resolta á tot que no ho ignora ni ho olvida.

Y aquesta mateixa minoria es qui fa las evolucions y revolucions. Ella es qui deu preparar els esperits y las voluntats, no per realisar una transformació de forma, sino de substancia; transformació que expropiant á'n els capitalistes de sas riquesas, las converteixi en propietat comú é indivisa de tots per posar un terme al més odiós dels contrastes: la riquesa de las minorias y la miseria de las masas.

CARLOS MALATO

Per la Llibertat y per la Justicia, el Comité Internacional obrer de Barcelona ha decidit organisar un mitin be siga á Marsella ó á Tànger, ahont, lliures de tota opressió autoritaria, es puga exposar á la fas del mon el desitj de que d'una vegada per sempre acabi tanta iniquitat.

Convencuts de que no 'ls hi deixarán celebrar cap reunió, han dirigit una alocució á totas las entitats proletarias, per lo qual el grupo «Joventut Acrata», de Granollers, s'adhereix á tant humanitari acte, encapsalant una suscripció pera dit mitin.

Els companys de dit grupo desitjan poguer enviar una adhesió per tota la comarca del Vallés, per fer un acte unánim d'humanitarisme.

Per la suscripció y adhesió dirigir-se á Joseph Boltó, administrador de LA TRONADA, Aurora 23, Granollers.

Segons noticias de Vilassar de Dalt, s'está preparant una campanya per arrencar algunas caretas, á fi de que las personas humanitarias sápigam á que atenirse, y el primer á qui se li ha d'arrencar, com á depravat y imbécil que es, es an en Llimó, el qual perteneix á la Cooperativa denominada «La Emancipació».

Que no crech que emancipi may á ningú.

¡Malaguanyat nom per aquesta gent tant farsanta!

¿Oy que no 't convé que s'emancipin els demás, agra llimona?

¡Donchs á la llista fraresca!

Jo no puch entendre de quina manera 's poden treure 'ls microbis ni tampoch els mals de Catalunya ni d'una nació.

Un Enrocat Metje diu que 'ls microbis aquí, que 'ls microbis allá, y torna ab els microbis, y ¡vaja, jo no m'hi posaria á desarrollar la naturalesa!

Senyor Enrocat, ¿que no veu que la una cosa 's contradeya ab l'altra! Primerament diu que s'ha de creure, que per aixó no anem be. ¡Quina desgracia! Donchs are pregunto jo: ¿Qué havem de creure? Jo no puch entendre que una nació que estigui ben sana (tal com deya l'enrocat) era tot un exèrcit prou potent, posat per tota la frontera á fi y efecte de que no puga entrar ni un sol home, y que per desgracia n'entri un que estiga ben bo y sá, y que aquet puga enmalaltir tota una nació.

¡Aixís potser sí que haurem de creure! ¿Ab qui?

¿Que potser un home té més forsa que tots els individus d'una nació?

Jo creuria que no, ¡ey! si els individus de tota una nació no 's descuydavan.

Pero vaja, li va més be cridar «¡á votar tothom!», perque aixó de un home, estant ben bo, ben plantat y ben natural, poguer corrompre una quantitat qu etambé es igual en condicions, ¡pleguem!

¿No li sembla que es un gran mal per corrompre 'l cerebro lo d'aquells nens que